

formning af de Lokaler, de Indretninger, som Bygningen skal huse; det kan i hvert Fald aldrig være til Skade. Ellers tror jeg at turde paastaa, at det er den almindelige Regel, naar man gaar til Projektering af et Bygningsanlæg, at man skriver op, hvis man ikke har faaet det dikteret, hvad Bygningen skal indeholde, hvorledes den skal bruges o. s. v., og med dette for Øje skitserer man, hvorledes dens Indretning kan blive; samtidig har man naturligvis sin Tanke henvendt paa, at der ogsaa skal skabes den skønnest mulige Følgende. Jeg tror, at Arkitekter, der arbejder med en saadan Opgave, vil have deres Tanke henvendt paa begge Dele, baade paa den praktiske og gode Indretning og paa en skøn Følgende, saaledes, at ingen af Delene lider Skade derved. Hvis man gaar den Vej, Udvalget her henstiller til Ministeren, tror jeg, man vil opnaa, at vi faar i alt Fald et saadant Materiale til Raadighed, at de Penge vil være vel anvendte, som anvendes dertil. Det er et stort Anlæg, som skal gøre Tjeneste i mange Aar, og det bedst mulige er ikke for godt dertil. Jeg for min Part vil meget gerne være med til, at Rigsdagen, Bevillingsrændigheden, ofrer det Beløb, som er nødvendigt for at faa fremskaffet en saa alsidig Belysning som muligt af, hvorledes det Spørgsmaal kan løses. Jeg tror ikke, det vil være rigtigt at binde Rigsdagen og Ministeren til at skulle følge en eller anden af de Planer, der fremkommer, men for øvrigt bliver det jo et Spørgsmaal, som, hvis Rigsdagen godkender den Tanke, der her er bragt frem fra Udvalgets Side, Ministeren vil komme til at afgøre.

Det næste, som det ærede Medlem, der talte paa Mindretallets Vegne, var inde paa, var en Kritik af den Overenskomst, der var truffet mellem Ministeren og Aarhus Byraad. Den Ordning af Personbanegaardsforholdene, som her er foreslaaet, er for Hovedbygningens Vedkommende betinget af, at den Overenskomst, som er indgaaet mellem Ministeren og Aarhus Byraad, overholdes, og om den Overenskomst vil jeg for min Part sige, at jeg skønner, at den er saadan, at begge Parter, baade Staten og Aarhus Kommune, er vel tjente med den. Aarhus Kommune faar en smuk og smukt beliggende Banegaard efter den foreliggende Plan. Men det vil koste Kommunen meget store Summer at ordne det Forhold saaledes, som det her er tænkt. Til Hjælp til at afholde disse Udgifter faar Aarhus Kommune overleveret en Byggegrund, den kan bruge, naar den har anlagt Gader derigennem og i det hele taget har foretaget de Foran-

dringer af de nuværende Gadeanlæg, som er nødvendige for Planens Gennemførelse. Til Gengæld faar Staten nogle Arealer, der er meget større og meget mere værdifulde for Staten end de Grunde, den afstaar. Vil man undersøge, hvad disse Grunde er værd i Forhold til hinanden, er det ikke nok at se paa, hvorledes de kan udnyttes i Penge, man skal tillige se paa, hvorledes de forskellige Parter, som handler med hinanden, er tjente dermed. Og jeg for min Del er ikke i Tvivl om, at Staten vil have opnaaet meget store Fordele, idet de Pladser, den faar til Anvendelse for at afgive den Plads, her er Tale om, er saa værdifulde for Staten til Brug for Jernbanedriften, at de meget mere end opvejer det, man giver bort af den nuværende Materialgaard. Det, man beholder tilbage af Materialgaarden, som skal ligge til Udvidelse af Administrationsbygninger i Fremtiden, er saa store Arealer, som det kan tænkes, at Statsbanerne nogen Sinde kan faa Brug for. Resten har Statsbanerne ikke Brug for, thi som Materialgaard er Stedet særlig uegnet. Saaledes som Værkstederne er beliggende og kan tænkes at komme til at ligge i Fremtiden, er disse Arealer saare upraktisk beliggende. Det vil være vanskeligt at befordre Materialer til og fra dem, idet der mellem de nuværende Værksteder og denne Materialgaard vil komme til at gaa nogle meget befærdede Togveje, som det er ganske umuligt at færdes over med de Materialer, som skulde befordres mellem de to Steder. Befordringen af Materialer vil komme til at foregaa fra Vogne ad en Omvej, hvor man maa passere to til tre andre Gader, og det vilde komme til at virke meget tungt, hvis Materialgaarden skulde tjene som Materialgaard for disse Værksteder. Jeg tror derfor, Overenskomsten er saglig velbegrundet, og at Forholdene, naar Overenskomsten træder i Kraft, vil blive saa gode, som de overhovedet kan blive, og langt bedre, end de vilde være blevet, hvis vi ikke havde faaet denne Overenskomst.

Dernæst skrives det i Mindretallets Betænkning, at man formener, at Ministeren ikke har været bemyndiget til at træffe en saadan Overenskomst. Derom vil jeg sige som min Mening, at hvis en Minister ikke maa træffe en saadan Overenskomst, er det overhovedet umuligt for Staten nogen Sinde at komme til at gøre saadanne Forretninger som dem, her er Tale om, og som kan være til Gavn baade for Staten selv og for den anden Part, i dette Tilfælde for Kommunen. Det, den højtærede Minister har gjort i dette Tilfælde, er kun at indlede en For-